

Nr 207

Av herrar Axelson och Skagerlund, om nedsättning för döva av
TV- och radiolicens.

(Lika lydande med motion nr 241 i Andra kammaren)

De döva är genom sitt handikapp berövade många av de möjligheter till förströelse, underhållning etc. som står hörande människor till buds. Radions program har de sålunda ingen möjlighet att utnyttja. När det däremot gäller TV så beräknas det att de döva kan tillgodogöra sig cirka 5 % av programmen. Det kan förefalla obetydligt, men trots begränsningen betyder TV mycket för de döva. De gånger de får se textade program i TV är för dem verkliga högtidsstunder, och de upplever en känsla av att ändå ha en viss kontakt med omvärlden.

TV- och radiolicensen är dock för många döva en dryg utgiftspost. De döva är ju ofta personer med svag ekonomi, och särskilt efter de senaste kraftiga licenshöjningarna är det svårt för många att avsätta medel till licens. Här kan man med skäl fråga sig om inte en nedsättning av licensavgiften är motiverad både av humanitära skäl och på grund av att den erläggs för en service man programmässigt får så ringa utbyte av.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen beslutar uttala sig för att de döva måtte få
en nedsättning av licensavgiften för radio-TV till 50 kronor
per år.

Stockholm den 22 januari 1970

Anders Axelson (fp)

Gunnar Skagerlund (fp)
